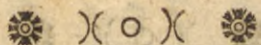

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Nu wet Hon både hwad jag är,
 Och hur man löner mit besvär.
 Säg, kan jag ej försörja Qwinna?
 Af lön och sportlar, och hwad mer,
 Jag hälften gerna från mig ger
 Ut den, hwars hjerta jag kan winna.

Jag talar i Poetisk smak,
 Jag talte annars, som et wrak,
 Och skulle aldrig gifter blifwa.
 Tro därför intet, hwad jag sagt.
 Poeter äga alltid magt,
 At både lögn och sanning skrifwa.

Jag är, min Syster, i Er Skuld:
 War mot mig nådig, from och huld.
 Er wilja skal jag strax fulgöra,
 Om endast jag et ord ell par,
 Om saken, som omtalad war,
 Med nästa post, af Er får höra.

Jag glömde hwad jag skrifwa bör:
 Mig därför nu den gunsten gör,
 At hugna mig med några rader.
 Glöm ej at helsta Syster, Bror,
 Så wäl en liten som en stor,
 I synnerhet sin Mor och Fader.

§ 2.

Hwad Nytt i Staden?

Den 5 November 1759.

Rundgörelser.

Öfwer det Portugisiska Saltet, som blifwet dömt i
 Awarstad, eller rättare sagt, öfwer Magistratens ut-
 slag af den 27 October, som rörer 246 Tunnor två
 och en half Rappé Salt, har Handelsmannen, Herr
 Christian Arfwidson, förklarad misnöde; hwarigenom
 verkställigheten af samma utslag kommer at innehållas,
 till Höglofs. Kongl. Hofrätten däröfwer utlåtet sig.
 Detta gifwes wåre Medborgare wid handen, at spara
 sig mindre trapporna för Herrar Matsen, än andras
 nöddiga fjät. Och således förfaller en i låster och
 Balkar teknad, och med så mycken lagstyl saltad, kund-
 görelse. Den Stade, som Almånheten härigenom,
 midt i Sillesfångsten, tager, måtte likwäl andre snara-
 te räknas til last, än Herr Arfwidson, som sålt i höst
 öfwer 7000 Tunnor Salt, och til mycket lägre pris,
 än det utläswade, näml. til 8 Dal. 8 öre Smt.

Nästkommande Torsdag, eller den 8 dennas, tän-
 ker Organisten wid Swenska Kyrkan, Herr Carl Dyf-
 man, upföra sin första Concert uppå Nådstugo-Sa-
 len, efter Tiednerska bruket. Wår nye Musikaliske
 Nästare har redan wunnet så almän credit, at man
 spår honom med all säkerhet öfwer 200 upmärksama
 öron. Ho skulle ej wåga 10 Dal. för så mycken ro i
 4 Månader? Pränumeration emottages af Herr Dyf-
 man, boende hos Handelsmannen Winberg uppå Silles-
 gatan. Et

Et litet parti Spanst, och så kallad Tjuguhundra Ull, är til köps hos Tuggstrifwaren Åkerman; och en wacker tvåsiffig Wagn, utom eller med Selar, hos Sadelmakaren Jock.

Et owalt, och uti Agat infattat, Pesser är funnet af en fattig, doch ärlig, Dreng, hwilken jag förbehåller några drickspenningar, eller snarare någon dygdelen af den, som pröfwis ägare til det förlorade Signetet.

Små Kyrko: Tidningar.

Uti Swenska Församlingen födde 3 Barn: Wigde Sillepäckaren Diderich Swart och Catharina Halleberg, Arberskarlen Magnus Wetterqwist och Pigan Karin Ericsson, Zimmermannen Jacob Jacobsson och Pigan Annika Bengtsdotter: Döde Pigan Anna Maja Eistrom, Constabelen Ambjörn Wettergren, Zimmergesellen Peter af olyckeligt fall och 4 Barn.

Uti Tyska Församlingen döde Rectoren wid Tyska Scholen, Herr Joh. Frid. Hummel, och Glasmasaren Merspeers Hustru.

Korta Stads: Nyheter.

Götheborgska Wexel-Coursen.

Lördagen.

London	-	-	-	58 $\frac{1}{2}$	-	-	-	Dal. Rmt.
Amsterdam	-	-	-	53 $\frac{1}{2}$	-	-	-	M.f. Rmt.
Hamburg	-	-	-	52 $\frac{1}{2}$	-	-	-	M.f. Rmt.

Ankomne äro Skepparne William Oliver ifrån Wells med Malt, James Gourlay ifrån Newcastle med Stenkol, Douwe Sybrants ifrån Harlingen med Mursten, Hindr. Brandelid ifrån Amsterdam med Ost och Barlast, Obbe Eden och Winte Annes de Boer ifrån Amsterdam med Barlast, Richard Harrisson

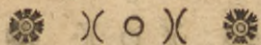
Olsson ifrån Newcastle och Ahlberg med Ost och Barlast, samt Ammiralitets Capitaine-Lieutenanten J. Blåsing ifrån Cadix och Sit Ubes med Salt.

Utgångne äro Skepparne James Rob. Hants til Hull, och William Rorburg til Enderfiden med Järn och Bräder, Swen Lundberg til Hamburg med Sill.

Helsingör. Den 22 October anlände Skepparne Dof Ström från Cagliari til Stockholm med Salt, Joen Utter ifrån Marstrand til Norrköping, och Hans Lind ifrån Marstrand til Stockholm, med Sill. Den 23 Erich Ahman från Cagliari til Stockholm med Salt, Simon Iedin och Fridr. Weinberg från Cetto til Stockholm med Win, Axel Grönberg til Carlscrona, Nils Ahlgren til Dansig, Oluf Hulstren, Peter Ged och Erich Fugelström til Nyköping, alle från Götheborg med Sill. Den 24 Daniel Ieflander från Sit Ubes til Christ. med Salt, Oluf Fridsön ifrån Copenley til Götheborg med Säcker, Lars Nilsson från Stralsund til Götheborg med Ull, Jonas Castholm, Jonas Scharwyk och Methew Mollerstok från Stralsund til Götheborg med Lunnor, Henning Wykström til Calmar, Claes Westerberg til Carlscrona, Peter Sny, Jonas Lilla och Georg Wendt til Calmar, alle från Götheborg med Sill.

Korta Lärda Nyheter.

Den förwefne månaden, sasom ottonde från Romeriska ny-året, bär än med mycken heder sit utdriga latinska namn October; ehuru Tyska winet, Danska säden och Swenska slagte-creaturen förklarar misfånöge däremot. Det är: Tyskane tycka mer om Wein

Wein-Monat; de Danske om Sæde- eller Lillie-
Maaned, och de Swenske om Slagte-Månad.
Desafen wet hwar och en bonde i Tingstad.

Annars är October-Hästen, som med besymmer-
liga ceremonier ofrades åt Krigs-Guden, äfwen så
märkelig i Romerska handlingarna, som October-
Sällskapet i Engelska Stats-Historien. Detta up-
kom i London år 1711, och bestod af åttskillige ledamö-
ter i Parlamentet, samt andre Adelsmän, som sällas-
de sig tillhopa på följande sätt. En gång alla wecker
kommo de ordentligen tillsammans på källaren Römer,
blefwo där til klockan 11, drucko ej annat, än October-
öl, och gjorde aftal med hwar annan, at ingen tjenst
antaga wid Hofwet, utan förblifwa Independenter.
Deras antal wärte til 130 eller 140 personer. Men
sedan då warande Stats-Secreteraren gifwet sig jäm-
te andre Hof- Betjenter til dem, och uphäfwet sig til
deras Præsident, insunno flere sig från Hofwet, hwar-
igenom hela Sällskapet omsider skingrades. Om detta
Partiet hört antingen til Torrys eller Whigs, kan bäst
inhemtas af Strimesii anmärkningar öfwer 1723 års
Posttidningar, s. 146, 161, samt Hübners Staats- und
Zeitungs-Lexicon, s. 2188.

Småsafer.

Perilla swor helt ond och wred;
Min sann jag skal på Walen fara:

Ey Glora kommer ju dit med.
Jag, på min ära, ej kan vara
I hannes sällskap en minut.

Perilla stäms, at jag påminner:

Där dygdig Glicka sällskap winner,
En rangsjukt Nymph bör töras ut.

N:o 46.

Götheborgska

Magasinet.

Den 12 November 1759.

Widare Förfättning af Karrebys Historia.

7. S. Den andre Evangeliske Pastor kallades Herr
Dolle eller Tollerus. Han kom til Pastoratet år 1540,
och förestod det, med söga större roslighet, än den förr
omtalte, uti 20 år. De uprörda sinnen hade redan
något saktat sig uti sin blinda iswer, at de woro billi-
gare; men de lemnade ej heller honom utan försök med
ända stämplingar, af hwilka jag wil förnämligast om-
tala, huru han år 1544, då landet blifwet af mycket
regn ofruktbart, hade den olyckan, at genom et upror
blefwoas några wecker ur Gället. At förgylla denna
gärning; återopades de försakade Helgonen, under
hwilkas skydd hela Församlingen blomstrat i sällhet.
En sådan ogudagtighet förtjente, wid deras domstol,
ej mindre än så swåra påföljder. At ej längre dyrka
belåten, war ju intet annat, än at uppenbarligen wan-
bedra de sälla själar, hwilkas gällande förböner gjort
all deras forna lyksalighet.

Öfwerheten insatte Tollerus åter i sin wärdighet,
och någre straffades för sin djerfwa tiltagsenhet, med
hwilken de utöfswat upror både mot Gud och sin laglige
Rönung. I sedesmindre kunde säret härigenom ej så
fulkom-